

Hlavní nádraží

objekt č. 36 | Nádražní náměstí

Když se zjistilo, že uhlí dobře hoří a ještě lépe se prodává, začaly se do krajiny kolem Teplic zakusovat první hnědouhelné doly. Cenný artikl se vozil do Ústí nad Labem a odtud pak po řece dál do Saska. Pomalé povozy ale nestačily pendlovat dostatečně rychle, a tak bylo nutné postavit železnici.

První teplické nádraží vzniklo na místě bývalých cihelen už v roce 1858, a to zásluhou společnosti Ústecko-teplická dráha, k.k. privilegierte Aussig-Teplitzer Eisenbahn, založené Franzem Stradalem. Trasa spojující Teplice s Ústím nad Labem byla už roku 1866 prodloužena do Duchcova a později do Chomutova. Vzrůstající význam teplického nádraží si brzy vyžádal jeho rozšíření. K tomu došlo v roce 1871 podle plánů architekta Turby, spoluautora původního městského divadla. Velikost budovy byla dána tím, že plnila také funkci sídla ředitelství společnosti, a to včetně bytů pro zaměstnance. Teplické nádraží v novorománském slohu bylo svého času považováno za nejkrásnější v Rakousku-Uhersku. Dodnes se jedná o budovu s nejdelším průčelím ve městě – přes 400 metrů.

V roce 1871 se se společností rozešel její zakladatel Stradal a vybudoval železnici z Duchcova přes Lesní bránu do Podmokel u Děčína. Ale i přesto Aussig-Teplitzer Eisenbahn dále úspěšně rozšiřovala svou železniční síť: trať Trmice – Bílina údolím stejnojmenné řeky firma zprovoznila roku 1874, trať, která vedla přes České středohoří, byla položena v roce 1897. Poslední trať byla tzv. Transversalbahn z Lovosic přes Českou Lípu do Liberce z roku 1900.

Ústecko-teplická dráha byla až do svého zestátnění v roce 1924 největší soukromou železniční společností v severních Čechách. Franz Stradal si nechal stavitelem Hermannem Rudolphem vybudovat výstavní vilu hned naproti teplickému nádraží. Ta dnes slouží autobusovému nádraží.

Za socialismu získala odjezdová hala nádraží novou výzdobu, především v podobě pískovaných obrazů na skle. Ty v zaskleném loubí před vchodem (z dílny akad. malířky Dagmar Boehmové) připomínají legendu o nalezení teplických pramenů; obrazy uvnitř haly pak mýtus o reálném socialismu. U loubí později přibýly také dvě sochy dělníků v nadživotní velikosti.

Nádraží po dlouhá léta chátrá. Prvních kroků připravované rekonstrukce se Tepličané dočkali teprve v roce 2005, kdy byla upravena odjezdová hala a vybudován podchod na nově vzniklé nástupiště. Významu budovy však současný stav stále neodpovídá.